

LIVSMEDELSSTYRELSEN

Helsingfors den 7 maj 1918

Cirkulär N:o 36

Till Livsmedelsnämnderna

Upproret är kuvat, men dess förfärliga följder skola länge nedtynga vårt folk. Det industriella livet är förlamat och en stor mängd industriinrättningar hava i större eller mindre grad blivit ödelagda. Den dyrbara trafikinrättningen har lidit svåra skador, vilkas iståndsättande kräver tid och stora omkostnader. Och lanthushållningen, vårt folks huvudnäring, den, till vilken allas blickar vändas då man framställer frågan, huru vi skola leva nästa vinter, den har lidit oerhört. Gårdar hava bränts, hästar, boskap rövats och otaliga hushåll hava förlorat sina föreståndare antingen genom mördarhand eller ärofull död på slagfältet. Det är mänskligt och begripligt om allt detta jämte de fasansfulla grymheter, som den jordbrukande befolkningen i så riklig måtto fått pröva, även skulle alstra bitterhet och misströstan, ovisshet om varifrån och huru vi nu skola börja.

Desto mera glädjande är det att se, att Finlands jordbrukare genomgående hava fattat sin plikt i denna stund, insett, att ju större ödeläggelse drabbat vårt land, desto enigare, kraftigare och outtröttligare arbete kräves för att få vår framtid åter tryggad. Att en sådan uppfattning vunnit seger bland lantbruksbefolkningen, är så gott som den enda ljuspunkten vår livsmedelsfrågans mörker.

Då man nu på landsbyggen går till arbete för att skaffa föda för kommande vinter, är det nödvändigt att ihågkomma de talrika gårdar, vilkas odlingar berövats dem, som borde hava omsorgen om desamma eller vilka eljes bragts i ett sådant skick, att ägarena med egna krafter icke förmå odla dem. Vid bära alla, hela samhället, moraliskt ansvar därför, att dessa offer för ett olyckligt öde icke komma att lida ännu mera därigenom, att de ej kunna förskaffa sig sitt livsuppehälle. Därtill fordrar den hotande hungersnöden nästa vinter att vi se till, att ej ett enda stycke odlingsbar jord blir obesädd.

Livsmedelsstyrelsen vill för sin del betona den omständigheten, varom nämndes uti Finlands Senats Lanthushållningsexpeditions den 27 april dagtecknade cirkulär, och uppmanas härmed livsmedelsnämnderna att skrida till skyndsamma åtgärder därhän, att vårsådden och övriga lantbruksarbeten över allt bliva verkställda. Särskilt böra livsmedelsnämnderna ägna sin omsorg åt de hemman, vilka av ovannämnda skäl kunna bliva lämnade obebrukade och med alla medel understöda dem. På samma gång bör självfallet tillses, att icke vårdslöshet och bristande energi få menligt inverka på livsmedelsproduktionen.

Ifrågavarande verksamhet kan livsmedelsnämnden bäst anordna genom odlingsnämnderna, vilka Livsmedelsstyrelsen i annat sammanhang — uti cirkulär N:o 30 angående parcellodlingar — uppmanat tillsätta. Odlingsnämnderna böra således snabbt bringas att fungera och böra livsmedelsnämnderna själva utföra de å odlingsnämnderna ankommande arbeten ända tills sådana organiserats. För övervakandet att lantbruksarbetena bliva utförda och att därvid nödigt understöd lämnas, bör intimt samarbete med lantbruks- och lantmannasällskapen inledas och anhållan göras om all den hjälp de blott kunna giva. Likväl må påpekas, att livsmedelsnämnderna eller odlingsnämnderna böra anse det vara som sin skyldighet att taga initiativet till ifrågavarande arbete.

Å Livsmedelsstyrelsens vägnar:

W. A. Lavonius

Pontus Artti